

[Aksel Larsen.]

Der er ingenting blevet tilbage deraf. Nu erkender man, at der er ingen Lysning. Man har aldrig forsøgt at paavise blot en eneste økonomisk Kendsgerning, der kunde begrunde Teorien om Lysning, og fordi man nu er kommet til Erkendelse af, at Krisen varer ved, fremsætter man et saadant Program, hvis Fremsættelse ganske sikkert er paavirket af ganske bestemte Omstændigheder ved Valget. Derved bliver dette Program i øvrigt tilstrækkeligt karakteriseret. Hvis ikke de 17 000 Vælgere havde været, hvis Optællingen i Skanderborg Amt og København havde givet et andet Resultat, kan man ganske roligt gaa ud fra, at et saadant Program ikke var blevet fremsat.

Og hvad siger det? Det siger, at der maa sættes Arbejde i Gang, der maa skaffes Vinterhjælp, men der findes ingen Penge, Pengene maa tilvejebringes ved Laan. Rent bortset fra, at Villien til at gennemføre Programmet ikke eksisterer — havde den eksisteret, havde man ikke ventet til efter Valget med at fremsætte Programmet, og saa havde Socialdemokratiets Politik i Kommunerne været en ganske anden, — er de foreslaaede Ting af en saadan Art, at hver eneste arbejdsløs ryster paa Hovedet.

Et af Regeringens store Programpunkter er Forkortelse af Arbejdstiden og Forbud mod Overarbejde, og om faa Dage vil vi her faa fremsat et dertil indrettet Forslag. Men saa rejser det Spørgsmaal sig: Hvorfor kommer I med et Forslag her i Rigsdagen, hvorfor ikke sætte Fagforeningernes Magt ind paa i Overenskomstkampen med Arbejdsgiverne at gennemtvinge disse Ting? Hvorfor er f. Eks. det ærede Medlem Hr. Nygaard medansvarlig for, at et saadant Forslag fremsættes her — for det maa han jo være —, naar han selv, da Overenskomsterne var ved at udløbe, erklærede, at de burde ikke opsiges, men blive, som de var, med Bestemmelsen om otte Timersdagen, der ikke overholdes, med Bestemmelsen om, at Arbejderne er forpligtet til at udføre det krævede Overarbejde, naar han den Gang demonstrerede, at han var en Modstander af Arbejdstidens Forkortelse, da han ikke ønskede ved en Overenskomstopsigelse at skabe Betingelser for en Kamp derfor? Hvor kan han komme her i Tinget og ville have os til at tro paa, at det er alvorligt ment med Forslaget?

Hvor kan en Regering, der ikke i hele sin Administration paa et eneste Punkt har gennemført syv Timersdagen, komme og stille et saadant Forslag og vil have, at Arbejderne skal optage det som alvorligt ment?

Hvor kan Socialdemokratiet, som ikke i en eneste Kommune har standset Overarbejdet eller gennemført syv Timersdagen, som i Kommunerne har haft Magt og Myndighed til at gennemføre disse Reformier, komme her i Tinget og ville forsøge herfra at fortælle Arbejderne, at Forslaget om Arbejdstidens Forkortelse er andet end et Teaterforslag, beregnet paa endnu en Stund at standse Frafaldet i Rækkerne?

Der siges, at der ikke er Penge til Raadighed, og derfor maa vi laane os frem, anden Vej findes ikke. Laanet skal tilbagebetales, Laanet skal forrentes, jeg ved ikke, til hvilken Rente man tænker sig at optage det eller hvorledes, men man kommer til at betale det med nye indirekte Skatter, der skal sløbe Renterne og Afdragene sammen hos den forbrugende Befolkning. Og saa er det jo tilmed usandt, at der ikke findes Penge. Det vil ved en nærmere Gennemgang af Finanslovforslaget vise sig, at der er kolossale Pengemidler til Raadighed til Anvendelse for de arbejdsløse, til Arbejders Igangsættelse, til Udbetaling af Vinterhjælp, til Udbetaling af en ordentlig Understøttelse til de arbejdsløse, man ikke skaffer Arbejde.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed i Detailler paapege disse Midler. Jeg kunde jo let nævne Militærvæsen, Udgifter til Kongehus, Statskirke, det kongelige Teater o. s. v., blot for at paapege en Række Felter, hvor der kan spares. Jeg kan tage blot en enkelt Ting: at Folkekirken ejer en Formue paa 130 Mill. Kr., som naturligvis vilde finde sin bedste Anvendelse, hvis den blev brugt til at hjælpe de arbejdsløse med. Regeringen ser ikke denne Udvej, Socialdemokratiet ser den ikke. Det erklærer til Arbejderne: Ja, Partifæller, der findes desværre ikke Penge i Statskassen, der er ingen Steder, hvor der er Mulighed for at skaffe disse Penge, ingen Steder, hvor der kan spares nogle Midler, saa hvis vi ikke opnaar dette Laan, maa I desværre finde jer i at sulte. Det er sagt udelukkende i Haab om paa den Maade at holde de arbejdsløse i Ro, for at hindre dem i at stille Fordringer eller give disse Fordringer Eftertryk.

Men det vil vise sig, at der er Socialdemokratiets Beregning fejlagtig, der er dets Indflydelse for ringe. Der er det kommunistiske Partis Indflydelse for stærk, og de arbejdsløse lader ikke dæmme op for deres Krav, lader ikke standse deres Kamp, som finder Sympati ogsaa inde paa Arbejdspladserne. Vi kommunistiske Repræsentanter skal herfra præsentere Rigsdagen for de arbejdsløses Fordringer, men de skal nok selv vide udenfor Tingets Mure at demon-